

Sygn. akt: VI W 44/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Wieluniu VI Zamiejskowy Wydział Karny w P.

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Tworek

Protokolant: p.o. stażysta urzędniczy Marta Binek

przy udziale oskarżyciela publicznego -----

po rozpoznaniu w dniach 4 maja 2015 roku i 22 czerwca 2015 roku

sprawy **A. Ł.**, syna E. i B. z domu R.,
urodzonego w dniu (...) w R.

obwinionego o to, że:

w dniu 17.06.2014 r., podczas kontroli drogowej ujawniono, iż obwiniony będąc osobą zarządzającą w przedsiębiorstwie (...) z siedzibą pod adresem: (...)-(...) S., W. (...) ujawniono, iż obwiniony pełniąc obowiązki służbowe w ww. przedsiębiorstwie, dopuścił do wykonywania przewozów drogowych pojazdem o nr rej. (...) wyposażonym w urządzenie rejestrujące bez wymaganego badania kontrolnego (badanie utraciło ważność w dniu 16.06.2012 r.), tj. z naruszeniem przepisów o stosowaniu urządzeń rejestrujących samoczynnie prędkość jazdy, czas jazdy i odpoczynku oraz aktywności kierowcy, podczas gdy powinien nie dopuścić do wykonywania przewozów drogowych pojazdem bez sprawdzenia ważności badania kontrolnego tachografu,

tj. o wykroczenie z art. 92 ust 3 i 4 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (t.j. Dz.U. z 2013 r., poz. 1414 z późn. zm.) w zw. z lp. 16 załącznika nr 2 ustawy o transporcie drogowym

obwinionego **A. Ł.** uniewinnia od dokonania zarzucanego mu czynu,

kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt: VI W 44/15

UZASADNIENIE

W dniu 17 czerwca 2014 roku na drodze krajowej numer (...) w P. inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu (...) w Ł. zatrzymali do kontroli drogowej P. W. - kierowcę z firmy (...) z siedzibą w W.. Kierował on wówczas samochodem ciężarowym marki S. o numerze rejestracyjnym (...) wraz z naczepą marki S. o numerze rejestracyjnym (...). P. W. wykonywał wtedy krajowy niezarobkowy przewóz drogowy rzeczy na rzecz firmy. Jechał z J. do W..

(dowody: notatka k. 1, protokół kontroli - k. 25-27, licencja k. 29, kserokopie wydruków z tachografu k. 31-34, dokumentacja fotograficzna k. 35, zeznania świadka K. Ł. k. 98-98v).

Pojazd, którym kierował P. W. wyposażony był w urządzenie rejestrujące, tzw. tachograf marki M. (...) D- (...) V., typ (...)27, nr (...). Z umieszczonej w tachografie tabliczki pomiarowej wskazującej badanie tachografu, wynikało, iż ostatnie badanie było przeprowadzone w dniu 14 czerwca 2010 roku. W obrębie tachografu brak było innej

tabliczki, która dotyczyłaby badania tachografu i wskazywała na inną datę wykonania tego badania. Termin badania kontrolnego tachografu upłynął w dniu 14 czerwca 2012 roku.

(dowody: notatka k. 1, protokół kontroli - k. 25-27, licencja k. 29, kserokopie wydruków z tachografu k. 31-34, dokumentacja fotograficzna k. 35, zeznania świadka K. Ł. k. 98-98v).

Osobą zarządzającą transportem w firmie (...) z siedzibą w W. jest obwiniony A. Ł..

(dowody: wyjaśnienia obwinionego – k. 97v-98 w zw z k. 4, pismo ze Starostwa Powiatowego w P. k. 17).

Obwiniony A. Ł. od dnia 19 maja 2014 roku, aż do dnia 24 października 2014 roku, tj. do chwili wygaśnięcia umowy o świadczenie usług osoby zarządzającej transportem w przedsiębiorstwie (...) z siedzibą w W., przebywał na zwolnieniu lekarskim. Od dnia 19 maja 2014 roku do dnia 23 maja 2014 roku był hospitalizowany z powodu podejrzenia zawału mięśnia sercowego. Następnie obwiniony był hospitalizowany w okresie od 6 sierpnia 2014 roku do 8 sierpnia 2014 roku, od 18 września 2014 roku do 1 października 2014 roku i od 1 października 2014 roku do 22 października 2014 roku. Rozpoznano u obwinionego przewlekłą niedokrwienną chorobę wieńcową serca, niestabilną dławicę piersiową i nadciśnienie tętnicze.

(dowody: dokumentacja medyczna k. 78-96, wyjaśnienia obwinionego – k. 97v-98 w zw z k. 4)

W czasie, gdy świadczył na rzecz firmy (...) z siedzibą w W. usługi jako osoba zarządzająca transportem nie kontrolował tachografów. Informował właściciela firmy (...) o jego obowiązkach, tj. o okresowych badaniach technicznych pojazdów, obowiązkowym ubezpieczeniu pojazdów, okresie ważności legalizacji tachografów, okresowych szkoleniach kierowców, przestrzeganiu czasu pracy kierowców i wymaganiach odnośnie ich sprawności psychofizycznej i sprawności technicznej pojazdów.

(dowody: wyjaśnienia obwinionego – k. 97v-98 w zw z k. 4).

Obwiniony A. Ł. ma 64 lata. Jest żonaty, posiada dwoje dorosłych dzieci. P. wykształcenie średnie, z zawodu jest technikiem mechanikiem samochodowym. Obecnie przebywa na świadczeniu rehabilitacyjnym, otrzymuje świadczenie w wysokości 2000 złotych. Nie posiada majątku znaczniejszej wartości. Nie był dotychczas karany. Nie był leczony psychiatrycznie, psychologicznie, neurologicznie, ani odwykowo.

(dowód: wyjaśnienia obwinionego – k. 97v-98 w zw z k. 4).

Obwiniony A. Ł. w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że od 19 maja 2014 roku przebywał na zwolnieniu lekarskim i leczeniu szpitalnym. W dacie czynu miał z firmą (...) z siedzibą w W. podpisaną umowę o świadczenie usług jako osoba zarządzająca transportem. Ta umowa jest już nieaktualna. Przed zwolnieniem lekarskim świadczył usługi dla tej firmy. Nie wiedział o tym, że w czasie kontroli drogowej ujawniono, iż ostatnie badanie kontrolne tachografu zainstalowanego w pojeździe S. nr rej. (...) było przeprowadzone w dniu 14 czerwca 2010 roku. Ta firma miała dwa tachografy analogowe i w okresie kiedy pełnił obowiązki osoby zarządzającej transportem nie kontrolował tych tachografów. Zgłaszał ustnie właścicielowi firmy, na co w transporcie zwrócić uwagę. Jego system nadzoru ograniczał się do informowania przedsiębiorcy o jego obowiązkach, a mianowicie o okresowych badaniach technicznych pojazdów, obowiązkowym ubezpieczeniu pojazdów, o ważności legalizacji tachografów, o okresowych szkoleniach kierowców, przestrzeganiu czasu pracy kierowców, sprawności psychofizycznej kierowców przed wyjeżdżaniem w trasę oraz sprawności technicznej pojazdów.

Na rozprawie obwiniony również nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że od 19 maja 2014 roku nie pracował z uwagi na to, że przebywał na zwolnieniu lekarskim. To zwolnienie ciągnie się aż do chwili obecnej. Wykroczenie miało miejsce w dniu 17 czerwca 2014 roku. Nie był w stanie w tym czasie sprawdzić tego pojazdu ponieważ był już na zwolnieniu lekarskim. Jeśli chodzi o zarządzanie transportem w przedsiębiorstwie (...), to D. K. w październiku 2013 roku poprosił go, aby był osobą zarządzającą transportem w jego firmie, gdyż w przeciwnym razie nie otrzymałby licencji na przewóz drogowy w Starostwie. Wtedy z D. K. przeprowadził szkolenie na czym to

wszystko ma polegać, na temat zatrudnienia kierowców, czasu ich pracy, szkoleń okresowych kierowców, legalizacji tachografów cyfrowych i analogowych, doładowywania konta. D. K. przyjął to do wiadomości. Miał sprawdzić poszczególne warianty i usunąć nieprawidłowości. Z tego, co wie to D. K. za to przewinienie został ukarany przez (...) mandatem w wysokości 1.000 złotych. Obwiniony wyjaśnił nadto, iż jest po operacji serca. W grudniu jego żona dostała wylewu i udaru i jest pod jego stałą opieką. Nie składał zwolnienia lekarskiego u D. K., gdyż był tam zatrudniony na umowę o dzieło. Zwolnienie lekarskie zaniósł do firmy, w której był zatrudniony, czyli do firmy (...) z siedzibą w R., ul. (...). To wykroczenie nie spowodowało żadnego zagrożenia w ruchu drogowym. Z D. K. przeprowadził tylko jedną rozmowę odnośnie tego, co powinien wykonać, jeżeli chodzi o transport drogowy w jego firmie. D. K. sam jest kierowcą. Był pewien, że te jego zalecenia zrealizuje. Legalizacja tachografu polega na tym, że fizycznie jest nalepiana naklejka na drzwiach z datą, do kiedy jest ważny tachograf. Osobiście nie sprawdzał czy tachografy są legalne, bo pojazdy były w rozjazdach, a nawet jak stały na bazie, to nie było kierowców, żeby się do nich dostać i to sprawdzić. Jego umowa z D. K. wygasła 24 października 2014 roku. Większość czasu z tego spędził na zwolnieniu lekarskim.

Oceniając wyjaśnienia obwinionego Sąd uznał je za wiarygodne, zarówno jeżeli chodzi o zakres i sposób jego współpracy z firmą (...) z siedzibą w W., jak i fakt, iż w okresie od 19 maja 2014 roku obwiniony nie świadczył na rzecz D. K. usług związanych z zarządzaniem transportem w jego firmie z uwagi na to, że pozostawał na zwolnieniu lekarskim. Na tę drugą okoliczność obwiniony przedstawił dokumentację medyczną, która w ocenie Sądu jest w pełni wiarygodna i brak jest podstaw, do kwestionowania zarówno choroby obwinionego, jak i tego, że pozostawał w okresie od 19 maja 2014 roku na zwolnieniu lekarskim.

Jako wiarygodne Sąd ocenił również zeznania świadka K. Ł. (2), który potwierdził, iż przeprowadzał kontrolę pojazdu należącego do firmy (...) z siedzibą w W. w dniu 17 czerwca 2014 roku w czasie której ujawniono, iż brak jest aktualnego badania tachografu, w który ten pojazd był wyposażony. Zeznania świadka są w tym zakresie zgodne z dokumentacją zgromadzoną w aktach sprawy, w szczególności z protokołem z kontroli drogowej.

Za wiarygodne Sąd uznał także dokumenty urzędowe zgromadzone w aktach sprawy, tj. notatkę urzędową, zaświadczenie Starosty Powiatowego w P., protokół kontroli drogowej z załącznikami, dokumentację medyczną - zostały one bowiem sporządzone przez uprawnione organy w ramach ich kompetencji i nie były kwestionowane przez żadną ze stron. Brak jest podstaw by odmówić im waloru rzetelności i prawdziwości.

W niniejszej sprawie stan faktyczny był bezsporny. Obwiniony przyznał, iż był osobą zarządzającą transportem w przedsiębiorstwie (...) z siedzibą w W., nie kwestionował także tego, że upłynął termin ważności badania tachografu w pojeździe, którym w dniu 17 czerwca 2014 roku, poruszał się kierowca P. W..

Obwinionemu postawiono we wniosku o ukaranie zarzut popełnienia wykroczenia z art. 92 ust 3 i 4 ustawy z dnia 6 września 2001 roku o transporcie drogowym polegającego na tym, że w dniu 17.06.2014 r., podczas kontroli drogowej ujawniono, iż obwiniony będąc osobą zarządzającą w przedsiębiorstwie (...) z siedzibą pod adresem: (...)-(...) S., W. (...) ujawniono, iż obwiniony pełniąc obowiązki służbowe w ww. przedsiębiorstwie, dopuścił do wykonywania przewozów drogowych pojazdem o nr rej. (...) wyposażonym w urządzenie rejestrujące bez wymaganego badania kontrolnego (badanie utraciło ważność w dniu 16.06.2012 r.), tj. z naruszeniem przepisów o stosowaniu urządzeń rejestrujących samoczynnie prędkość jazdy, czas jazdy i odpoczynku oraz aktywności kierowcy, podczas gdy powinien nie dopuścić do wykonywania przewozów drogowych pojazdem bez sprawdzenia ważności badania kontrolnego tachografu.

Istotnie przepis art. 92 ust 3 Ustawy z dnia 6 września 2001 roku o transporcie drogowym stanowi, iż osoba zarządzająca przedsiębiorstwem lub osoba zarządzająca transportem w przedsiębiorstwie, o której mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009, a także każda inna osoba wykonująca czynności związane z przewozem drogowym, która naruszyła obowiązki lub warunki przewozu drogowego albo dopuściła, chociażby nieumyślnie, do powstania takich naruszeń, podlega karze grzywny w wysokości do 2.000 złotych.

Oceniając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd stanął na stanowisku, iż obwinionemu nie można przypisać popełnienia zarzucanego mu wykroczenia. Wprawdzie, jak wynika z wyjaśnień obwinionego i dokumentów

zgromadzonych w aktach sprawy, w dniu kiedy doszło do kontroli pojazdu należącego do firmy (...) z siedzibą w W., obwiniony formalnie pełnił obowiązki osoby zarządzającej transportem w przedsiębiorstwie (...) – był związany z firmą (...) z siedzibą w W. umową o dzieło, w której przedmiotem było zarządzanie transportem w tej firmie. Faktycznie jednak w dniu kontroli swoich obowiązków nie wykonywał, gdyż w tym okresie chorował i przebywał na zwolnieniu lekarskim. Abstrahując zatem od kwestii cywilnoprawnych czy administracyjnych związanych z brakiem możliwości świadczenia przez obwinionego na rzecz D. K. z uwagi na chorobę usług związanych z zarządzaniem transportem w firmie (...) z siedzibą w W., wskazać należy, iż brak jest podstaw do obciążenia obwinionego A. Ł. odpowiedzialnością za dopuszczenie w dniu 17 czerwca 2014 roku do wykonywania przewozu drogowego pojazdem o nr rej. (...) wyposażonym w urządzenie rejestrujące bez wymaganego badania kontrolnego. Zaniechanie ze strony obwinionego jest w tym wypadku usprawiedliwione okolicznościami, które od obwinionego były niezależne i jako takie nie mogą skutkować ujemnymi dla niego konsekwencjami. Oczywiście można zauważyć, iż – z uwagi na fakt, że termin ważności badania tachografu upłynął w dniu 16 czerwca 2012 roku – obwiniony jako osoba zarządzająca transportem winien był już wcześniej podjąć skuteczne kroki do usunięcia tego braku. Trzeba jednak wziąć tutaj pod uwagę, iż zarzut postawiony obwinionemu we wniosku o ukaranie dotyczy wyłącznie dnia 17 czerwca 2014 roku, a zatem Sąd nie miał możliwości oceny zachowania obwinionego w zakresie wykraczającym poza treść zarzutu.

Mając powyższe na uwadze należało uniewinnić obwinionego od popełnienia zarzucanego mu wykroczenia.

Wobec uniewinnienia wydatki postępowania obciążyły Skarb Państwa (art. 118 § 2 k.p.w.).